

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر نسبت شفایافتگی در پیوند قرنیه با استفاده از تحلیل بقا

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی قم، دوره 3، شماره 3 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

میترا رحیم زاده کیوی - *Tarbiat Modares University*

ابراهیم حاجی زاده - *Tarbiat Modares University*

فرزاد اسکندری - *Alameh Tabatabaie University*

سپهر فیضی - *Shahid Beheshti Medical University*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: شایع ترین علت دفع دیررس پیوند قرنیه، دفع آن توسط دستگاه ایمنی فرد می باشد که عوامل متعددی در وقوع آن موثرند. از آن جایی که در پیوند قرنیه تعداد زیادی از افراد عضو پیوندی را دفع نمی کنند؛ لذا در تحلیل بررسی عوامل موثر در چنین داده هایی در طی زمان، از آنالیز بقا با نسبت شفایافتگی استفاده می شود. هدف اصلی این مطالعه برآورد نسبت شفایافته ها (کسانی که پیوند در آن ها دفع نمی شود) و بررسی عوامل موثر بر آن در بیماران مبتلا به قوز قرنیه در مرکز بهداشتی- درمانی لبافی نژاد می باشد. روش بررسی: در این بررسی، مطالعه از نوع متکی بر داده های موجود *Routine Data Base Study* است. اطلاعات مورد نیاز با بررسی پرونده های موجود بیماران مبتلا به قوز قرنیه که در آن ها پیوند قرنیه انجام گرفته، جمع آوری گردید. در آنالیز بقا به بیماریانی که عضو پیوندی را دفع نمی کنند، افراد شفایافته گفته می شود. در این مطالعه برای بررسی عوامل موثر بر نسبت شفایافتگی از مدل شفایافته با تابع بقا وایبل و تابع ربط لجستیک که دارای دقت و انعطاف پذیری بیشتری می باشند، استفاده شده است. یافته ها: از بین ۱۱۹ بیمار که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند، در ۳۱ مورد (۲۶٪) دفع پیوند وجود داشت. از بین عوامل تاثیرگذار بر دفع پیوند، تنها در واسکولاریزاسیون قرنیه و سن بالای ۲۵ سال اثر معنی دار در کاهش نسبت شفایافتگی مشاهده گردید. به این ترتیب که با استفاده از این مدل نسبت شفایافتگی مورد انتظار در افراد بدون واسکولاریزاسیون قرنیه و سن کمتر از ۲۵ سال ۸۱٪ در افراد بدون واسکولاریزاسیون قرنیه و سن بیش از ۲۵ سال ۶۴٪، در افراد با واسکولاریزاسیون قرنیه و سن کمتر از ۲۵ سال ۱۹٪ و در افراد با واسکولاریزاسیون قرنیه و سن بیش از ۲۵ سال ۹٪ بود. با استفاده از برآورد حاصل ضریبی کاپلان- مایر نسبت شفایافتگی مشاهده شده، در گروه های فوق به ترتیب ۷۹٪، ۶۱٪، ۲۷٪ و ۰٪ به دست آمد. همان طور که مشاهده می شود با استفاده از مدل تحلیل بقا با نسبت شفایافتگی می توان برآوردهایی با دقت خوب و نزدیک به برآورد حاصل ضریبی کاپلان- مایر حاصل نمود. نتیجه گیری: یکی از محاسن مدل سازی آماری، قابلیت تعمیم نتایج به دست آمده و کاربرد آن در پیشگویی می باشد. به طوری که با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت که واسکولاریزاسیون قرنیه، مهم ترین عامل خطر در کاهش نسبت شفایافتگی است. هم چنین این مدل از نظر کاربردی نیز می تواند، در تحلیل داده های بقایی که درصدی از افراد جامعه در معرض وقوع پیشامد نیستند؛ مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

Corneal Graft Rejection, Keratoconus, Survival Analysis, Cure Rate

دفع پیوند؛ قوز قرنیه؛ تحلیل بقا؛ نسبت شفایافتگی؛ پیوند قرنیه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534844>

